

Larmö d. 19. April 1877.

Egen Emelie!

Her har mitt bref kommit att dröja
längre än jag hade ämnat, därför
sätter jag mig nu att skrifa då jag
har en qvarlig stund, ehuru jag inte
vet af något stadsbud, och detta nog
kan bli gammalt innan det kommer
dig tillhanda, vi ha ju åter en tid
då det är onödt om stadsbud och då
är det bra att ha färdigt när man
ser någon fara förbi. Det börjar bli
menföre, denna långa kalla vinter
skall väl en gång taga ändan och Gud
låta oss få en vår och en sommar än
som förr, fastän kalla nordan åter
i dag huserar. Wilhelm för just
nu på ett sjukbesök till Bosund

fäse om han inte förkyler sig på den
kalla blåriga fjärdens, i det dåliga väga
laget. Tack hjärtligt för ditt bref och
för bjudningen till promotionsresan.
Någ är det ju roligt att ni vill se oss,
det tror jag nog ni har afstare med,
men inte lär du ni just kunna tycka
att det nu vore så värdeles gästligt
för mig att komma till Hfors. Hurad
skulle väl en sådan här gammal
landsrätts taga sig till i en sådan
refva? Och hvad hjälpa promotionen
beträffar, så mins jag temmeligen
väl huru dervid går till. I fråga
min nuvarande synpunkt, synes
den mig vara en minst sagt damlig
höghöllighet, uppfunnen för att lifa
de ungas håg för det goda skona
och sanna, just som då man
ger barnen mycket konfekt för att
de skola vara snälla, utan att betän
ka att de dermed förskämma sina
magar. Så der ungefär förekommer det

för att få ut den till oss. Men skrifver väl ni den är underdånig.
förföras, som således tvingas att skälla i med den af alla bröfver
mig. Emmi har heller inte yttrat
någon lust att resa, hon får nu skrifa
om sina skäl till flickorna. Thilda
vore den som kanske skulle ha mesta
lusten, men hon åter besväras af
någenslags bondblyghet som stöfjas
hennes resebegär. Och till sist kommer
det icke minst vigtiga skälet att bli
hemma, nämligen reskostnaden. Det
är ju ingen hemlighet för er att våra
inkomster nätt och jämt räcker till
våra vanliga utgifter och gornas
underhåll i Hfors, det blir således
ingenting öfver för så långa lustresor.
Promotionen lär nog minska åndå med
föra ganska dröga utgifter. Alldelesotter
och fördensskulle tack för välmeningen
jag ber att få ha den till gods till fram
tiden, om vi lepa till dess våra bror
tar afsked och bosätter sig som torpare
der någonstans i närheten, då skall jag
komma och hälsa på er, kanske vi då
ha bättre råd också.

